

[Pia Gjellerup]

hed at sætte sig en smule ind i, hvordan den økonomiske situation er i København, så er 8 mio. kr. faktisk ganske meget, også i København og for Københavns borgere.

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne tilkendegive herfra, at jeg er enig i fru Pia Gjellerups udtalelser, og Fremskridtspartiet er med i det meget brede flertal, der anmoder ministeren om nu at sørge for, at det ikke går ud over kommunerne. Der er tale om en klar fejl fra statens side, og derfor bør den selvfølgelig rettes. Og jeg er enig med fru Pia Gjellerup i, at det ikke er noget, ministeren skal overveje; jeg ønsker ham god arbejdslyst med at få det ordnet.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg kan sige til fru Pia Gjellerup, at jeg har læst betænkningen, jeg har forstået betænkningen, og selvfølgelig vil det, som Folketingets partier har udtalt, indgå i mine tanker, når den meget store opgørelse, der finder sted i forbindelse med de årlige DUT-forhandlinger, skal foregå.

Men jeg gør altså opmærksom på, at det, vi her taler om, under alle omstændigheder – og det tror jeg også vil blive bekræftet, når vi nu får de endelige opgørelser af, hvad det er, det betyder for kommunerne – vil være et meget, meget, meget beskedent beløb i forhold til de store summer, der er på bordet, når regeringen og kommunerne årligt forhandler DUT-kompensationer. Ja, jeg vil sige, at det her beløb er så lille, at det knap nok kan ses, det er så lille, at det knap nok kan ses i den store forhandling.

Men jeg har selvfølgelig lyttet til, hvad der er sagt, og jeg vil også gerne tilkendegive, at jeg føler mig meget overbevist om, at jeg til fulde forstår, hvad der er sagt, og det vil jeg selvfølgelig have i mine tanker, når vi mødes med kommunerne.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Ja, nu er jeg ikke helt tilfreds med skatteministerens tankevirkning, og jeg vil spørge formanden for Skatteudvalget, om man ikke kunne tage sagen tilbage til udvalget og i form af et ændringsforslag mellem anden- og tredje-

behandlingen pålægge ministeren at handle, som et flertal ønsker. For jeg er ikke tilfreds med, at ministeren sætter en vis tankevirkning i gang. Det sker der ikke realitetsændringer af.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Når skatteministeren står og udtaler herfra, at det er meget små beløb, det drejer sig om – efter ministerens mening i hvert fald – så forstår heller ikke jeg, at ministeren synes, at et flertal i Skatteudvalget er nødt til enten at tage sagen tilbage og lave et ændringsforslag eller ligefrem komme med et helt nyt lovforslag for at få sådan nogle bagateller løst, som det tilsyneladende er.

Derfor synes jeg, ministeren bør sige her fra talerstolen, at selvfølgelig vil ministeren gøre det, som et flertal i Folketinget henstiller til ministeren at gøre.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Hr. Jens Thoft spurgte formanden for Skatteudvalget, om vi ikke burde tage sagen tilbage til udvalget med henblik på eventuelt at lave et ændringsforslag. Så må jeg jo svare, at det kan ethvert folketingsmedlem bede om. Jeg skal gerne gøre det – det er også som folketingsmedlem repræsenterende Socialdemokratiet – og så vil jeg som formand i udvalget behandle sagen, som vi skal behandle den dér.

Jeg undrede mig endnu en gang over skatteministerens besvarelse. Skatteministeren sagde, at han mente, at han havde forstået betænkningen. Det lød faktisk ikke sådan på det, skatteministeren sagde efterfølgende. Det lød, som om skatteministeren enten havde villet misforstå betænkningen, eller i hvert fald ikke ville rette sig efter betænkningen.

Og så er der noget meget værre, skatteministeren ikke har forstået, nemlig den måde, man sædvanligvis som minister arbejder på i forhold til et folketingsflertal. Når ministeren således ikke vil forstå den måde – eller vil misforstå den måde – vi parlamentarisk arbejder på, så er der selvfølgelig kun tilbage for udvalgets medlemmer, der har deltaget i betænkningssagens afgivelsen, at anmode om at få sagen tilbage til udvalget med henblik på dér at lovfæ-